

Cristian Pepino:

'Nu există o formulă universal valabilă'

Cum poate fi revigorat teatrul de marionete românesc ?

Inițiativa trebuie să aparțină tinerilor creatori, însă ei trebuie să beneficieze de un cadru adecvat pentru experiment și de un public care să-i sprijine. Din păcate, până la acest festival, publicul nu a fost suficient de numeros pentru a justifica o asemenea tendință.

Atât spectacolele lui Philippe Genty, cât și cele ale lui Roman Paska sau ale lui Massimo Schuster s-au adresat, în marea lor majoritate, publicului de festival și rețeaua mondială de festivaluri de teatru de animație a dat acestor creatori ocazia să realizeze spectacole pentru adulți. În România avem nevoie de o rețea importantă de festivaluri cu rolul, printre altele, de a informa publicul, de a-l ajuta să treacă peste prejudecata că teatrul de marionete este în exclusivitate destinat copiilor. Cu cât vor fi mai multe astfel de festivaluri, lumea adultă va fi atrasă de

genul acesta și, la rândul lor, creatorii vor răspunde interesului crescut al publicului.

Festivalul a propus publicului moduri noi de abordare a teatrului de marionete. În acest context, unde credeți că se situează teatrul de marionete românesc, în special noua sa generație de creatori ?

Vreau să precizez, înainte de toate, că spectacolele prezentate în cadrul festivalurilor internaționale au un caracter aparte, sunt spectacole speciale, criteriu care, de altfel, le și justifică participarea. Piese din festivalul de față s-au încadrat în tema acestuia: "Noi tendințe în teatrul de marionete", de aceea ele au fost, în marea lor majoritate, montări în care a primat ideea scenică și mai puțin cea literară.

Peste tot în lume, nu numai în România, majoritatea marionetiștilor realizează, însă, o fundamentală diferență de situație: teatrul de marionete românesc este, în primul rând, un teatru de repertoriu, în

care se pomește în principal de la text și mai puțin de la spectacol.

În privința spectacolelor pentru adulți, realizate de tineri creatori români și prezentate în acest festival, acestea utilizează mijloace și stiluri noi. De asemenea, în cadrul workshop-ului pe care l-am condus am prezentat o serie de exerciții realizate de marionetiști români, care țin de tendințele noi din cadrul teatrului de marionete, de spectacole cu un caracter experimental.

Personal, în **Adunarea păsărilor** (prezentat în festival) am utilizat foarte mult procedeul teatru-dans-teatru de marionete.

Colocviul "Noi tendințe în teatrul de marionete", programat în cadrul festivalului, a adus în discuție primatul marionetei sau al actorului. Care este poziția dumneavoastră referitor la acest subiect ?

Din punctul meu de vedere, aceasta este o problemă falsă, pentru că, de fapt, conțenează doar valoarea și viabilitatea spectacolului.

Nu există o formulă universal valabilă, cel puțin nu în cazul spectacolelor mele. Găsirea mijloacelor și a limbajului adecvat și folosirea lor într-un spectacol, variază în funcție de mesajul lui, de publicul căruia te adresezi, de încărcătura metaforică nouă pe care o capătă marioneta sau prezența fizică. În concluzie, soluția regizorală este validată de valoarea spectacolului.

Raluca Hârtu

Visul unei nopți de vară (regia: Cristian Pepino)

Mary Underwood:

'Calitățile umane sunt determinante'

Când l-ați cunoscut pe Philippe Genty și cum ați hotărât să lucrați împreună ?

L-am cunoscut în '64, când eram balerină la Monte Carlo. El abia se întorsese din călătoria sa fantastică "în jurul pământului". (Philippe spune adesea că eu "l-am adunat de pe drumuri".) La vremea aceea, hotărârea lui de a face teatru abia se conturase, așa că pot spune că i-am fost alături încă "de la început"; am înființat împreună compania "Philippe Genty".

Cum vă angajați actorii ?

Începem cu o selecție de C.V.-uri; are loc, apoi, o audiere de trei minute în care fiecare ne prezintă ceva din creațiile sale. Urmează o altă audiere, în grup de câte șase actori, după care, timp de două ore, le urmărim mișcarea, improvizația și jocul. Ultima probă este un stagiu de zece zile, în care analizăm atent latura lor umană. Vrem să lucrăm cu oameni aleși, cu disponibilitate sufletească, generoși, pentru că trebuie să rămânem împreună câțiva ani. Așadar, calitățile umane sunt

aproape la fel de importante ca și cele profesionale și sunt determinante pentru opțiunea noastră finală.

Visele sunt foarte importante în creațiile dumneavoastră. Cum le interpretați și cum le folosiți ?

Nu le interpretăm niciodată, dar le folosim, este adevărat, foarte mult. Însă numai ca imagini. În spectacolul **Nu mă uita**, de exemplu, o pânză alb-transparentă înseamnă mișcarea în cerc a unui cal alb dintr-un vis al meu...

Delia Voicu